

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/73/2019
Identifikačné číslo spisu: 2311220365
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2311220365.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne X. K., naposledy bývajúcej v Š. Z. XXX, proti žalovanému Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom v Bratislave, Želova 2, IČO: 30 796 482, o náhradu nemajetkovej ujmy 1 000,- eur, vedenej Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 25 C 264/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 24. októbra 2018 sp. zn. 9 Co 147/2017, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie zastavuje.

Žalovanému sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozhodujúci o odvolaní žalobkyne rozsudkom z 24. októbra 2018 sp. zn. 9 Co 147/2017 podľa § 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) potvrdil ako vecne správny rozsudok Okresného súdu Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 19. januára 2017 č. k. 25 C 264/2011-348, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne domáhajúcej sa voči žalovanému náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch titulom ochrany osobnosti, pretože v súvislosti s jeho konaním mala utrpieť psychickú ujmu v dôsledku neoprávneného zásahu, ktorým mala byť privodená ujma na chránených právach žalobkyne, a to nevykonaním pitvy jej nebohej matky, falšovanie pitevného protokolu príčin jej úmrtia, skutočnosti, že pred úmrtím mala nebohá dieru v lebečnej kosti, čo má svedčiť o cudzom zavinení, v dôsledku ktorého konania žalovaného bolo zastavené trestné stíhanie voči neznámej osobe, ktorá mala privodiť úmyselným konaním jej nebohej matke smrť. Odvolací súd zhodne s názorom okresného súdu uviedol, že žalobkyňa nielenže nepreukázala tvrdené protiprávne konanie žalovaného, ale ani skutočnosť, že by malo dôjsť k zásahu do osobnostnej integrity žalobkyne.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala 27. decembra 2018 dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“), ktorá však v priebehu dovolacieho konania dňa XX. V. XXXX zomrela (úmrtie zapísané v knihe úmrtí matričného úradu obce G., zväzok XX, ročník 2019, strana XXX, por. č. XX).

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) skúmal najskôr, či sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania (§ 161 C.s.p. v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.) a zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

4. Podľa § 61 C.s.p. procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

5. Podľa § 62 C.s.p. ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 63 ods. 1 C.s.p. ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

7. Podľa § 63 ods. 2 C.s.p. v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

8. V prejednávanej veci dovolateľka v priebehu dovolacieho konania zomrela. Táto skutočnosť mala za následok stratu jej procesnej subjektivity ako jednej z procesných podmienok dovolacieho konania. Dovolací súd v zmysle citovaného ustanovenia § 63 ods. 1 C.s.p. skúmal, či má dovolacie konanie zastaviť alebo či v ňom môže pokračovať.

9. Pre posúdenie, či v dovolacom konaní možno pokračovať s prípadnými právnymi nástupcami žalobkyne, bola rozhodujúca povaha veci, teda povaha uplatňovaného nároku. Pritom povahou veci treba rozumieť hmotnoprávnu povahu predmetu konania. Povaha veci neumožňuje v konaní pokračovať predovšetkým vtedy, ak práva a povinnosti, o ktoré v konaní ide, neprechádzajú na právnych nástupcov alebo vtedy, ak smrťou strany sporu dochádza podľa hmotného práva k zániku právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide. V zmysle § 63 ods. 2 C.s.p. súd v konaní pokračuje najmä vtedy, keď sa jedná o majetkový spor.

10. V danom prípade malo byť predmetom dovolacieho prieskumu rozhodnutie odvolacieho súdu o potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie náhrady nemajetkovej ujmy titulom ochrany osobnosti § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ktorú si žalobkyňa uplatňovala z dôvodu zásahu žalovaného do práva na súkromie a práva na rodinný život v súvislosti s úmrtím jej matky. Keďže po smrti fyzickej osoby patrí právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, ak ich niet, jeho rodičom (viď. § 15 OZ), a v danom konaní si žalobkyňa uplatňovala nároky z ochrany osobnosti odvodzujúc ich podľa § 15 OZ od úmrtia jej matky, povaha veci vylučuje, aby bolo možné v dovolacom konaní pokračovať s prípadnými právnymi nástupcami žalobkyne. Najvyššiemu súdu tak neostalo iné, než dovolacie konanie zastaviť (§ 63 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.).

11. O náhrade trov dovolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. (a contrario), keďže stratu procesnej subjektivity žalobkyne nemožno z povahy veci považovať za dôvod procesného zavinenia na zastavení konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.